

[134]

N^o C A R M E N 21.

DE PIO, PACIFICO, MAGNANIMO

L E O P O L D O I I.

ROMANORUM IMPERATORE,

HUNGARIÆ BOHEMIÆQUE REGE,

ARCHI-DUCE AUSTRIÆ,

&c. &c. &c.

Publica vox Populi carmina vera probat.

1791

V A R S A V I Æ.

Typis MICHAELIS GRÖLL, Bibliopolæ S. R. M.

SERENISSIMO PRINCIPI

L E O P O L D O

ARCHI-DUCI AUSTRIÆ,
PALATINO REGNI HUNGARIÆ,
DOMINO SUO CLEMENTISSIMO.

NEPOMUCENUS SCHELLEMMER

DE EHREN-RANG,

GENTE BOHEMUS,

ARTE MEDICUS,

DIGNATIONE SACRÆ REGIÆ POLONIARUM MAIESTATIS

CONSILIARIUS,

OMNIMODAM FELICITATEM

ET FIDISSIMA OBSEQUIA

V O V E T.

147
SERENISSIMO PRINCIPUM
I. E. O. P. O. R. O.
SERENISSIMAE PRINCEPS
DOMINE CLEMENTISSIME!

PIETAS ergà Optimum **PRINCEPEM** hac Carmina
inspiravit subdito. Pietas ergà Optimum **PATREM**
reddet illa **FILIO** grata, tantò magis, quantò hic **FILIUS** simi-
lior est **PATRI**.

Supremæ Virtuti supremus deberetur Pòeta: is ego non sum:
sed qualiscunque sum, totum me, ut debeo, **AUGUSTIS-**
SIMO NOMINE VESTRO do, dedo, dedico; fe-
lix, si non doni exilitatem, sed donantis mentem respicere digna-
mini.

Vale flareque, ó Vera **PATRIS** Imago; & me cli-
entem **AUGUSTISSIMÆ DOMUS TUÆ**
innatâ clementiâ semper fovere velis.

Varsaviæ Annò Gratia 1791.

CARMEN.

CARMEN.

CLARUIT æternò **LEOPOLDUS** Primus honore,
Et nunc æquali laude secundus adest.

Nomen & omen habet **LEOPOLDUS** Cæsaris almi,
Cujus Virtutem Mundus & Astra Sacrant.

Felix illa dies, totumque canenda per Orbem,
Hunc quæ Germanum fecit adire thronum.

Europæ exurgit Decus, & venerabile lumen;
Acclamant populi: Te Veniente, Salus!

Cujus amor, cuius pietas & amabile pectus
Æternis dignum laudibus esse patet.

Semper

Semper Victurae proles generosa TERESÆ

A tanta, quidquid nobile, Matre trahit.

Non illum prudens Sapientia deserit unquam,

Non probitas firma cum gravitate regens:

Nam cum consilio disponit cuncta sagaci:

Mollit quod durum est; aspera plana facit.

Iustitiæ cultum venerandis legibus auget;

Juraque Subjectis omnibus æqua parat.

Sincerò ut cunctos sibi jungat amore, nocere

Vult nulli, & cunctis utilis esse cupit.

Vix fulget solio, cessant mox fulmina belli,

Pax resonat Patriæ, bellica tuba silet.

Pacis in Imperio quantum flagrabat amore,

Ingenio tantum profuit ipse suo.

O! quanto placidos tranquilius exigit annos,

Dum neque bella fovet, necque aliena cupit!

Pacis amans, pacis pandit per Regna Salutem;

Regnorum felix ut Pater esse queat.

O Decus! ô pietas nullò debilis ævò!

Hanc tu perpetuò, Belgica Terra, canas.

Te fraus insidians, cæcus Te ceperat error,

Ut velles Domini scindere jura tui.

Te Clemens revocat Rex, Te nolendo perire;

Erranti populo Brachia tendit amans.

Tu redis, & gratiam (plùs quàm sperare liceret)

Invenis & veniam; pax redit atque salus.

Hic amor, hoc studium venerabile juris & æqui

Gentes lætificat, Regna beata facit.

Vox Regis sonuit, vox aurò & marmore digna:

THESAURUS MEUS EST, CORDA MEI POPULI.

Hoc níl thesaurò melius, níl majus in orbe,

Quem vis nulla rapit, fraus violare nequit.

Falletur nunquam Regis spes optima, quandò

In subjectorum pectore quærit opes.

Iustitiã & pietate thronus fulcitur, ut illum

Nec dolus attingat, nec violenta manus.

Osores pudeat, populus dum fidus adorat,

Cumque videt tribui ritè cuique suum.

Hi qui Consiliis adsunt, sacra jura tuentur,

Munera despiciunt, perfidiamque fugant.

Judicibus curæ est, nè civi injuria fiat;

Jure sed exultet dives inopsque pari.

Exemplum Regis nonné horum est causa bonorum?

Omnia de tali prospera fonte fluunt.

Si me Parnassi virtus vel tota juvaret,

Quam doctis perhibent vatibus esse Sacram;

Imò si Phæbus dictaret Carmina, quondam

Qualia Virgilio Threjjicioque Seni,

Non

197

Non tamen Eximias tot in uno Principe dotes
 Eloquerer, dignum dando cuique melos.
 Tanta nitet morum gravitas, moderatio lenis,
 Tamque Cor humanum, tam sine felle bonum,
 Ut dubites, utrùm Princeps genitorvé vocandus;
 Est potius Patria Rexque Paterque sua.
 Dogmata Divinæ Legis quàm fervidè servat!
 Integer ut vigeat Religionis Honor.
 Qui sic incepit felix Cælò auspice Regnum,
 Haud unquam Patriæ desinet esse Pater.
 Aurca nunc numerent **LEOPOLDI** sæcula gentes,
 Et Regem hunc donum Numinis esse sciant.
 Floreat ut decus hoc, sincerissima Regna precantur,
 Tutorique suo sæcula fausta vovent.
 Nestoreis Annis Ecclesia tota Columnam
 Hanc sibi servari corde animoque petit.

F I N I S.

Non

7011.2.1107

1888

8

XIII. 2. 1107